

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้ป่วยเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้ป่วยเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียที่เข้ารับการรักษาที่คลินิกเด็กโรคเลือดของโรงพยาบาลศูนย์ในภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ป่วยเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย อายุระหว่าง 7-12 ปี ที่มารับการรักษาที่คลินิกเฉพาะโรค ณ ห้องตรวจผู้ป่วยนอกแผนกกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้ 2 แห่ง ที่มีผู้ป่วยเด็กธาลัสซีเมียมารับบริการ คือโรงพยาบาลหาดใหญ่ และโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลคำนวณจากสัดส่วนประชากร (เพศน้อย, ศิริพร, และทัศนีย์, 2539) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างจากโรงพยาบาลหาดใหญ่ จำนวน 66 คน และโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จำนวน 34 คน (ภาคผนวก ง) การเลือกผู้ป่วยในแต่ละโรงพยาบาลเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. อายุระหว่าง 7-12 ปี
2. ผู้ป่วยมีการรับรู้และสติสัมปชัญญะดี สามารถได้ตอบคำถามภาษาไทยได้
3. ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมการวิจัย และยินดีเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากหลักเกณฑ์ของธอร์นไดท์ (Thorndike, 1987 อ้างตาม ธวัชชัย, 2532) ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรอิสระ 5 ตัว ได้แก่ อายุ เพศ ระยะเวลาการเจ็บป่วย การรับรู้ภาพลักษณ์ และการรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม ดังนั้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน (ภาคผนวก ง)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ชุด (ภาคผนวก ค) ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ชื่อ เพศ อายุ ที่อยู่ ระดับการศึกษา ชนิดของธาตุสี่ซีเมีย ระยะเวลากារเจ็บป่วย สภาพร่างกายและอาการปัจจุบัน การรักษาที่ได้รับ การได้รับเลือด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามภาพลักษณ์ของจรรยา (2540) ซึ่งจรรยาได้พัฒนาเครื่องมือโดยเลือกคำถามบางส่วนจากเครื่องมือประเมินภาพลักษณ์ของซีคอร์ด และเจอร์ราร์ด (Secord & Jourard) ซึ่งมี 18 ส่วน จำนวน 50 ข้อ และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (บุญเพียร, 2545; พงษ์จันทร์, อัมไพวรรณ, และ ภัทรพร, 2540; พรทิพย์, 2544; วรวรรณ, 2541; Ignatavicius, Workman, & Mishler, 1995; Selekman, 1983) เป็นประเมินเกี่ยวกับความรู้สึกต่อการรับรู้และเข้าใจโครงสร้างและรูปร่างภายนอก และความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย มี 14 ส่วน จำนวน 35 ข้อ ดังนี้

1.ด้านโครงสร้างและรูปร่างภายนอกของร่างกายมี 11 ส่วน จำนวน 27 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 รูปร่าง ใบหน้า ผิวหนัง แขน และขา จำนวนคำถามส่วนละ 3 ข้อ

1.2 ลำตัว ตา จมูก เล็บ น้ำหนัก และส่วนสูง จำนวนคำถามส่วนละ 2 ข้อ

2. ด้านความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายมี 2 ส่วน จำนวน 6 ข้อ มีรายละเอียด

ดังนี้

2.1 สุขภาพ และการเคลื่อนไหวของร่างกาย (การนั่ง/เดิน) จำนวนคำถามส่วนละ

2 ข้อ

2.2 การทำกิจวัตรต่างๆ มี 4 กิจวัตร แต่ละกิจวัตรมี 1 ข้อ รวมจำนวนคำถาม

4 ข้อ

การให้คะแนน กำหนดคะแนนมาตรฐานแบ่งเป็น 5 ส่วน แต่ละช่วงมีคะแนนต่างกัน 1 คะแนน ตามลำดับ หมายเลขจากด้านซ้าย 5 คะแนน ถึง 1 คะแนนด้านขวา

ในการแบ่งเกณฑ์คะแนน ได้แบ่งคะแนนการรับรู้ภาพลักษณ์โดยรวมเป็น 3 ระดับ ด้วยวิธีการหาอันตรายภาคชั้น (ชูศรี, 2545) ดังนี้

การรับรู้ภาพลักษณ์	คะแนน
ทางลบ	35.00 - 81.66
เป็นกลาง	81.67 - 128.33

ทางบวก 128.34 - 175.00
สำหรับคะแนนการรับรู้ภาพลักษณ์ จำแนกรายด้าน แบ่งเกณฑ์คะแนนดังนี้

1. ด้านโครงสร้างและรูปร่างภายนอกของร่างกายมี 11 ส่วน

1.1 รูปร่าง ใบหน้า ผิวหนัง แขน และขา จำนวนคำถามส่วนละ 3 ข้อ

การรับรู้ภาพลักษณ์	คะแนน
ทางลบ	3.00 - 7.00
เป็นกลาง	7.01 - 11.00
ทางบวก	11.01 - 15.00

1.2 ลำตัว ตา จมูก เล็บ น้ำหนัก และส่วนสูง จำนวนคำถามส่วนละ 2 ข้อ

การรับรู้ภาพลักษณ์	คะแนน
ทางลบ	2.00 - 4.66
เป็นกลาง	4.67 - 7.33
ทางบวก	7.34 - 10.00

2. ด้านความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายมี 2 ส่วน

2.1 สุขภาพ และการเคลื่อนไหวของร่างกาย จำนวนคำถามส่วนละ 2 ข้อ

การรับรู้ภาพลักษณ์	คะแนน
ทางลบ	2.00 - 4.66
เป็นกลาง	4.67 - 7.33
ทางบวก	7.34 - 10.00

2.2 การทำกิจวัตรต่างๆมี 4 กิจวัตร แต่ละกิจวัตรมี 1 ข้อ รวมจำนวนคำถาม 4 ข้อ

การรับรู้ภาพลักษณ์	คะแนน
ทางลบ	4.00 - 9.33
เป็นกลาง	9.34 - 14.67
ทางบวก	14.68 - 20.00

ชุดที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม เป็นแบบสอบถามการรับรู้ปฏิกริยาของบุคคลในสังคมต่อสภาพด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของจรรยา (2540) ซึ่งประกอบด้วยบุคคลในครอบครัว เพื่อน ครูและบุคคลอื่นๆ จำนวน 18 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้ของบุคคลในครอบครัว จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 1, 4, 7, 9, 11, และ 15
2. การรับรู้ของเพื่อนๆและครู จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 2, 3, 6, 8, 10, และ 14
3. การรับรู้ของบุคคลอื่นๆ จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 5, 12, 13, 16, 17, และ 18

ซึ่งแบบสอบถามส่วนนี้มีทั้งข้อความที่มีความหมายทางบวกจำนวน 9 ข้อคือ ข้อ 1, 2, 4, 6, 9, 12, 14, 15, และ 18 และข้อความที่มีความหมายทางลบจำนวน 9 ข้อ คือ ข้อ 3, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 16, และ 17 และมีคำตอบเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า 4 อันดับ ดังนี้

รู้สึกเป็นประจำ หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีกรยอมรับของบุคคลในสังคมข้อนั้นๆเป็น
ประจำ หรือตลอดเวลา

รู้สึกบ่อยครั้ง หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีกรยอมรับของบุคคลในสังคมข้อนั้นๆ
บ่อยครั้ง

รู้สึกบางครั้ง หมายถึง มีความรู้สึกว่ามีกรยอมรับของบุคคลในสังคมข้อนั้นๆเป็น
บางครั้ง หรือนานๆครั้ง

ไม่รู้สึกเลย หมายถึง ไม่มีความรู้สึกเลยว่ามีกรยอมรับของบุคคลในสังคมข้อนั้นๆ
การให้คะแนน แบบสอบถามการรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม

	คำถามทางบวก (คะแนน)	คำถามทางลบ (คะแนน)
มีความรู้สึกเป็นประจำ	4	1
มีความรู้สึกบ่อยครั้ง	3	2
มีความรู้สึกบางครั้ง	2	3
ไม่มีความรู้สึกเลย	1	4

ในการแบ่งเกณฑ์คะแนน ได้แบ่งคะแนนการรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคมโดยรวม
เป็น 3 ระดับ ด้วยวิธีการหาอันตรายภาคชั้น (ชูศรี, 2545) ดังนี้

การรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม	คะแนน
ทางลบ	18.00 - 36.00
ปานกลาง	36.01 - 54.00
ทางบวก	54.01 - 72.00

สำหรับคะแนนการรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม จำแนกรายด้าน แบ่งเกณฑ์
คะแนน ดังนี้

การรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม	คะแนน
ทางลบ	6.00 - 12.00
ปานกลาง	12.01 - 18.00
ทางบวก	18.01 - 24.00

ชุดที่ 4 แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นแบบสอบถามของแฮร์ (Hare,

1977) ประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของเด็กในบริบทของในโรงเรียน ในกลุ่มเพื่อน และในบ้าน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งเป็นแบบประเมินย่อย 3 บริบท ดังนี้

1. แบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในโรงเรียน จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อ1-10 ประกอบด้วย

- ความสำคัญ จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 3, 7, และ8
- ความสามารถ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1, 4, 5, และ9
- คุณความดี จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 10
- พลังอำนาจ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 2

2. แบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในกลุ่มเพื่อน จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อ11-20 ประกอบด้วย

- ความสำคัญ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 11, 12, 18, และ20
- ความสามารถ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 13
- คุณความดี จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 15, 16, และ17
- พลังอำนาจ จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 14 และ19

3. แบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในบ้าน จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อ 21-30 ประกอบด้วย

- ความสำคัญ จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อ 21, 22, 24, 27, และ28
- ความสามารถ จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 23 และ26
- คุณความดี จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 25 และ30
- พลังอำนาจ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 29

ซึ่งแบบสอบถามส่วนนี้มีทั้งข้อความที่มีความหมายทางบวกจำนวน 15 ข้อ คือ ข้อ 2, 4, 6, 8,10,11, 13, 14, 18, 19, 21, 23, 25, 27, และ 29 และข้อความที่มีความหมายทางลบจำนวน 15 ข้อคือ ข้อ1, 3, 5, 7, 9, 12, 15, 16, 17, 20, 22, 24, 26, 28, และ 30 และมีคำตอบเป็นมาตรฐานแบบประมาณค่า 4 อันดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกทุกประการ
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกเป็นบางครั้ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกเป็นบางครั้ง

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกเลย

การให้คะแนน แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

	คำถามทางบวก (คะแนน)	คำถามทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
เห็นด้วย	3	2
ไม่เห็นด้วย	2	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4

ในการแบ่งเกณฑ์คะแนน ได้แบ่งคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองโดยรวมเป็น 3 ระดับ ด้วยวิธีการหาอันตรายภาคชั้น (ชูศรี, 2545) ดังนี้

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	คะแนน
ต่ำ	40.00 - 66.66
ปานกลาง	66.67 - 93.33
สูง	93.34 - 120.00

สำหรับคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง จำแนกตามบริบท แบ่งเกณฑ์คะแนนดังนี้

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	คะแนน
ต่ำ	10.00 - 20.00
ปานกลาง	20.01 - 30.00
สูง	30.01 - 40.00

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาความตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือ (content validity)

1. แบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากจรรยา (2540) และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาหาความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์พยาบาล 2 ท่าน และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญทางการพยาบาลเด็กจำนวน 1 ท่าน หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด จำนวน 1 ราย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถามที่ใช้สอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงคำ (wording) กับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในข้อคำถามดีขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

2. แบบสอบถามการรับรู้ปฏิกริยาของบุคคลในสังคมของจรรยา (2540) ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน คือ อาจารย์พยาบาลสาขากุมารเวช

ศาสตร์ 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้มีประสบการณ์การศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ 4 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวิจัยการพยาบาล 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 1 ท่าน ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ นำไปหาความตรงด้านเนื้อหา เพราะเป็นแบบสอบถามที่ใช้กับผู้ป่วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวซึ่งเป็นการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังเช่นเดียวกัน

3. แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยได้แปลเครื่องมือจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ก่อนส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลจำนวน 1 ท่าน และอาจารย์พยาบาลจำนวน 2 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษตรวจสอบความตรงของเนื้อหาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นได้ปรับตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งก่อนนำไปใช้

การหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์ แบบสอบถามการรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม และแบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองแฮร์ (Hare, 1977) ไปทดลองใช้กับผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ราย ทำการประเมินแล้วมาหาความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient alpha or cronbach coefficient) ได้ค่าความเที่ยง 0.88, 0.77 และ 0.91 ตามลำดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ จัดหาผู้ช่วยวิจัยโดยมีคุณสมบัติดังนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพทางการพยาบาลเด็กจำนวน 2 ท่าน หลังจากโครงร่างวิจัยผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลหาดใหญ่ และโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี เพื่อชี้แจงรายละเอียด และขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการเตรียมผู้ช่วยวิจัย

2.1 อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล และการใช้แบบสอบถาม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ช่วยวิจัยได้ซักถามข้อสงสัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 อบรมผู้ช่วยวิจัย และให้ทดลองเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างภายใต้คำแนะนำของผู้วิจัย จนสามารถเก็บข้อมูลได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์

3. ขั้นตอนการ

3.1 เมื่อได้รับหนังสืออนุมัติจากผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล และหัวหน้าแผนกผู้ป่วยนอก เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ จากแฟ้มประวัติของผู้มารับบริการ โดยเก็บข้อมูลตามวันที่แพทย์นัดผู้ป่วยมาโรงพยาบาล ตั้งแต่เวลา 8.00 –16.00 น.

3.3 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยขออนุญาตแนะนำตนเองกับผู้ป่วยเด็ก และผู้ปกครอง อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการทำวิจัย ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตกลงให้ความร่วมมือ และยินยอมในเข้าร่วมการวิจัย จากนั้นให้เซ็นยินยอมในใบยินยอม (ภาคผนวก ข)

3.5 ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยพาเด็กไปนั่งในบริเวณคลินิกโรคเลือด ซึ่งจัดไว้สำหรับการสัมภาษณ์ แล้วอธิบายแบบสอบถามทั้ง 4 ส่วนให้ผู้ป่วยเด็กเข้าใจ ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยให้ผู้ป่วยเด็กตอบแบบสอบถามโดยวิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้อ่านข้อความให้ผู้ป่วยเด็กฟังทีละข้อ และให้ผู้ป่วยเด็กตอบ

3.6 ขณะทำการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามโดยถามคำถามแต่ละข้อ ให้ความสำคัญผู้ป่วยเด็กคิดอย่างเป็นอิสระ กรณีผู้ป่วยเด็กไม่เข้าใจข้อคำถาม ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยจะอธิบายเพิ่มเติม โดยคงความหมายของเนื้อหาในแบบสอบถามเช่นเดิม ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 45 นาที

3.7 รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนำไปวิเคราะห์

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง โดยขออนุญาตผู้ป่วยเด็กและผู้ปกครอง ในการให้ความร่วมมือการเข้าร่วมวิจัย โดยผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนในการทำวิจัย ผู้ปกครองและผู้ป่วยเด็กยินยอมเข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ และไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น ในระหว่างการเก็บข้อมูล ผู้ป่วยเด็กสามารถถอนตัวในการทำวิจัยได้ทุกเมื่อที่ต้องการ การวิจัยครั้งนี้ไม่มีผลกระทบต่อการรักษาใดๆทั้งสิ้น ข้อมูลและคำตอบจะถูกปกปิดไว้เป็นความลับ ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจะถูกนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 11.5 (Statistical Package for Social Science) ซึ่งกำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ภาพลักษณ์ การรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองโดยรวมและรายด้าน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ เพศ อายุ ระยะเวลาการเจ็บป่วย การรับรู้ภาพลักษณ์ การรับรู้การยอมรับของบุคคลในสังคม และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งจะกำหนดระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 3 ระดับ (เขาวลักษณะ, 2543) ดังนี้
 - 3.1 r มีค่า 0.1 ถึง 0.3 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
 - 3.2 r มีค่า 0.4 ถึง 0.7 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
 - 3.3 r มีค่า 0.8 ถึง 0.9 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูง
4. วิเคราะห์อำนาจการทำนายความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression)